

POHOD MLADIH PLANINCEV NA MESTNI VRH (1034 m)

Za nami je že mesec in pol pouka in končno smo tudi mladi planinci dočakali težko pričakovani planinski dan v teh nenavadnih in nepredvidljivih časih leta 2020.

Jesensko sobotno jutro, 17. oktobra se je 20 mladih planincev z naše šole (13 mlajših in 7 starejših planincev) z vodnico Branko in mentorico Melito zbralo na parkirišču v Podgorski ulici. Vsi zbrani smo upoštevali vsa priporočila in ukrepe v povezavi s covid-19 (maske, razdalja...). Vodnica Branka je podala nekaj navodil in pravil v povezavi z malo drugačnim pohodom kot smo ga navajeni, kajti v takšnih razmerah in z maskami pa res še nismo hodili po naših hribih.

Planinski pohod smo začeli v raztegnjeni koloni, po skupinah/razredih brez mešanja in z maskami na obrazih, kar gotovo ni bilo prijetno. Mahnili smo jo kar po Kalanovi poti. Med hojo smo se nekajkrat ustavili, malo odžejali, ponovili in osvojili, predvsem novi planinci, nekaj planinskega znanja (znani domači in slovenski planinci, markacije, nadmorska višina, rastlinstvo, kamenine...) in si pogledali nekaj naravnih značilnosti naše Stojne. Ustavili smo se ob skalni vdolbini, kjer v decembrskem času zasije v podobi božičnih jaslic.

Prednost današnjega pohoda je bila manjša skupina otrok bolj počasna hoja zaradi novincev in zato smo res lahko videli in opazili najmanjše podrobnosti in zanimivosti. Kar nekaj mladih planincev je bilo tokrat prvič na Mestnem vrhu, kjer visoko plapolata slovenska zastava. Vsi smo se razporedili in se previdno podali na razgledni stolp, čeprav nekateri z rahlim strahom pred višino, a vsem je uspelo. Pogled na Kočevsko polje in okolico je bil zelo nenavaden. Tudi vodnica Branka česa takšnega še ni videla, čeprav je bila na samem Mestnem vrhu že mnogokrat. Kočevsko polje je bilo prekrito z gosto belo meglo nad njim pa jasen sončen pogled, ki je segal prav do Julijskih in Kamniško-Savinskih Alp. Za vse pohodnike je bil pogled očarljiv in kar skočili bi v naravni smetanov bazen, ki se je razprostiral nad domačo pokrajino. Vzeli smo si še čas za malico in nadaljevali pot na sam vrh.

Spust smo nadaljevali do Koče pri Jelenovem studencu, kjer je bil čas za igro in sprostitvev. Naši želodčki so zmlleli še preostanek hrane, ki je ostal v nahrbtniku, a tudi na pijačo nismo pozabili. Nekaj planincev novincev je v svoj dnevnik napisalo prve črke in številke oz. podatke o pohodu, ostali pa potek izpolnjevanja dnevnikov že dodobra poznajo. Še dobro, da pri koči ni bilo veliko ostalih planincev, zato smo imeli dovolj prostora za fotografiranje in varno gibanje. Med hojo gor in dol pa smo med srečevanjem z mimoidočimi poskrbeli za varnostno razdaljo.

Na prvem pohodu v letošnjem šolskem letu je bilo kar nekaj novih planincev in zanje je bil ta pohod res nekaj nenavadnega in si ga bodo zagotovo zapomnili še prav na poseben način. Vsi pohodniki pa si želimo, da se čimprej povrnejo stari in zdravi časi in naši pohodi postanejo tradicionalni, takšni kakršnih smo vajeni iz preteklosti – množični in skupni z vseh treh kočevskih osnovni šol, družabni in z avtobusom širom po Sloveniji.

Mentorica Melita Berlan